

YAĞMURLU PERÇEM

Gülümse, ben anlarım,
Nasıl da kapanıyor uçurumlar içinde
Nasıl da uç veriyor kuruyan nar ağacı
Nasıl ipeksileşiyor kanatan dikenler
Nasıl köprü kuruluyor geçilmez ırmağına
Nasıl süt kokuyor tekrar yanık ekinlerin
Kalbinde bir gökyüzü güneşle öpüşüyor
Nasıl farkında olmadan geçiyor yaralarım.

Yeni bir patika var en çıkmaz sokağında
Ve küldenmiş kendini kapattığın zindan!
İnsan açılır insana, insan kapanır
Kilitlendiğin çekmece birden salıncak
Aynaya baktığında daha dinç daha diri
Ve ayna baktığında koptuğun bağlarından
Oyuncaklar yaparsın, kuklalar, kedicikler
Dalgınlığa açılan.

Nasıl da dalgalanıyor gözünü açtığında
Tepelerine doğru yürüyen papatyalar
Bilirsin söz uzarsa, işte öyle:
Ruhunun bileklerine bakıyorsun ince
Seni inceliğinden...